

דניאל

12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה
²ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר אלהיו
³ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים
⁴ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח
בהם לעמד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים
⁵וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו
לפני המלך
⁶ויהי בהם מבני יהודה דניאל וחנניה מישאל ועזריה
⁷וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה
עבד נגו
⁸וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא
יתגאל
⁹ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים
¹⁰ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר
למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך
¹¹ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל וחנניה מישאל ועזריה
¹²נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה
¹³ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך
¹⁴וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה
¹⁵ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך
¹⁶ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים
¹⁷והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון
וחלמות
¹⁸ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר
¹⁹וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל וחנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך
²⁰וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר
בכל מלכותו
²¹ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

הפרק 2

1 בשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו
2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך
3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום
4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא
5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון
6 והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני:
7 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוח
8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא
9 די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני:
10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוייה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי:
11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוה:
12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל
13 ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה
14 באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל
15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל
16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחוייה למלכא
17 אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע
18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל
19 אדין לדניאל בחזוא די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא
20 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא
21 והוא מהשנא עדניא זמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינח
22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא
23 לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא
24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא
25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע
26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרח
27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוייה למלכא
28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא
29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא
30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע
31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל

³²הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש
³³שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף
³⁴חזוה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון
³⁵באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל
אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא
³⁶דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא
³⁷אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא ייב לך
³⁸ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא ייב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה די
דהבא
³⁹ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא
⁴⁰ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל
אלין תדק ותערע
⁴¹ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוא ומן נצבתא די
פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא
⁴²ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוא תקיפה ומנה תהוא תבירה
⁴³די חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקיין דנה עם דנה הא
כדי פרזלא לא מתערב עם חספא
⁴⁴וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא
תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמא
⁴⁵כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא
אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויצב חלמא ומהימן פשרה
⁴⁶באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה
⁴⁷ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא
רזה דנה
⁴⁸אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן ייב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל
חכימי בבל
⁴⁹ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא

הפרק 3

1נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת
בבל
²ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא
וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא
³באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני
מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר
⁴וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא
⁵בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא
⁶ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא
⁷כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני
זמרא נפלון כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא
⁸כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא
⁹ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי
¹⁰אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה

וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא

¹¹ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא

¹²איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

¹³באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא

¹⁴ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

¹⁵כען הן איתכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיבנכון מן יד!

¹⁶ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך

¹⁷הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיבונתא מן אתון נורא יקדתא ומן ירך מלכא ישיזב

¹⁸והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד

¹⁹באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפואי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה

²⁰ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא

²¹באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא

²²כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזוה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא

²³וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין

²⁴באדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא

²⁵ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין

²⁶באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא

²⁷ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון

²⁸ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון

²⁹ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד נגוה הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנח

³⁰באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל

הפרק 4

נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא

²אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחוויה

³אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר

⁴אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכל!

⁵חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני

⁶ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני

⁷באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי

⁸ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי

אמרת

⁹בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמה

¹⁰וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא

¹¹רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא

¹²עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא

¹³חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת

¹⁴קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי

¹⁵ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא

¹⁶לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי

¹⁷בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה

¹⁸דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך

¹⁹אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך

²⁰אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא

²¹ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא

²²אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא

²³ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי

²⁴דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא

²⁵ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה

²⁶ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא

²⁷להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך

²⁸כלא מטא על נבוכדנצר מלכא

²⁹לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה

³⁰ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי

³¹עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך

³²ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה

³³בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שיערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין

³⁴ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודה

³⁵וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת

³⁶בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי

התקנת ורבו יתירה הוספת ל!

³⁷ כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה

הפרק 5

ב לשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתח

² בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה

³ באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה

⁴ אשתיו חמרא ושבח לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא

⁵ בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה

⁶ אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן

⁷ קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט

⁸ אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא

⁹ אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין

¹⁰ מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיוןך וזיוךך אל ישתנו

¹¹ איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא

¹² כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחויית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחוח

¹³ באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד

¹⁴ ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך

¹⁵ וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרן ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויי

¹⁶ ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט

¹⁷ באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה

¹⁸ אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבוכדנצר אבוך

¹⁹ ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוא מחא ודי הוה צבא הוא מרים ודי הוה צבא הוא משפיל

²⁰ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה

²¹ ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה

²² ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת

²³ ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעיין ולא ידעין שבחת ולא להי די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת

²⁴ באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים

²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין

²⁶ דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה

²⁷ תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיה

²⁸ פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס

²⁹ באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא

³⁰ בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא

³¹ ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין

הפרק 6

ש פר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא

² ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלן יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק

³ אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא

⁴ אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי

⁵ אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנה עלוהי בדת אלהא

⁶ אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי

⁷ אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא

⁸ כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא

⁹ כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא

¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצללא ומודא קדם אלהא כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה

¹¹ אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהא

¹² באדין קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא

¹³ באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה

¹⁴ אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבוהה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה

¹⁵ באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה

¹⁶ באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך

¹⁷ והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל

¹⁸ אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי

¹⁹ באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל

²⁰ וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבוהך מן אריותא

²¹ אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי

²²אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה לא עבדת

²³באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהח

²⁴ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו

²⁵באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא

²⁶מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא

²⁷משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזיב לדניאל מן יד אריותא

²⁸ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא

הפרק 7

בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר

²ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא

³וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא

⁴קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה

⁵וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא

⁶באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה

⁷באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר אברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה

⁸משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן

⁹חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק

¹⁰נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו

¹¹חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא

¹²ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן

¹³חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי

¹⁴ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל

¹⁵אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יבהלנני

¹⁶קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני

¹⁷אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא

¹⁸ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא

¹⁹אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלחון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר אברגליה רפסה

²⁰ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה

²¹חזוה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון

²²עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין

²³כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה

²⁴וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל

²⁵ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן

²⁶ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא

²⁷ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון

²⁸עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת

הפרק 8

בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה

²ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אול!

³ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה

⁴ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל

⁵ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו

⁶ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו

⁷וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו

⁸וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים

⁹ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצב!

¹⁰ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם

¹¹ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו

¹²וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה

¹³ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס

¹⁴ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש

¹⁵ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר

¹⁶ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלו את המראה

¹⁷ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון

¹⁸ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי!

¹⁹ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ

²⁰האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס

²¹והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון

²² והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו
²³ ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות
²⁴ ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים
²⁵ ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד
ישבר
²⁶ ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים
²⁷ ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין

הפרק 9

בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים
² בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא
למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה
³ ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר
⁴ ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו
⁵ חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך
⁶ ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו ושרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ
⁷ לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים
והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך
⁸ יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך
⁹ לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו
¹⁰ ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים
¹¹ וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתן עלינו האלה והשבעה אשר כתובה
בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו
¹² ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא
נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם
¹³ כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב
מעוננו ולהשכיל באמתך
¹⁴ וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו
¹⁵ ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו
רשענו
¹⁶ אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו
ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו
¹⁷ ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני
¹⁸ הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים
¹⁹ אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך
²⁰ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר
קדש אלהי
²¹ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאֵל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת
ערב
²² ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכיל בינה
²³ בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה

²⁴שבעים שבעים נחתך על עמר ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק
עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים
²⁵ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים
ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים
²⁶ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף
ועד קץ מלחמה נחרצת שממות
²⁷והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה
ונחרצה תתך על שמם

הפרק 10

בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא
גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה
²בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים
³לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים
⁴וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל
⁵ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז
⁶וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו
כקול המון
⁷וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה
נפלה עליהם ויברחו בהחבא
⁸ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית
ולא עצרתי כח
⁹ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ארצה
¹⁰והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי!
¹¹ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי
אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדותי מרעיד
¹²ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך
¹³ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני
נותרתי שם אצל מלכי פרס
¹⁴ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים
¹⁵ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי
¹⁶והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה
נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח
¹⁷והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי!
¹⁸ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני!
¹⁹ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
חזקתני
²⁰ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא
²¹אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

הפרק 11

1 אני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו
 2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו
 בעשרו יעיר הכל את מלכות יון
 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו
 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש
 מלכותו ולאחרים מלבד אלה
 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו
 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא
 יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים
 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק
 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך
 הצפון
 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו
 10 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה
 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו
 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז
 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב
 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו
 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח
 לעמד
 16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו
 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא
 לו תהיה
 18 וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו
 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא
 20 ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה
 21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוח והחזיק מלכות בחלקלקות
 22 וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית
 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גו!
 24 בשלוח ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור
 ועל מבצרים יחשב מחשבתי ועד עת
 25 ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד
 ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות
 26 ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים
 27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד
 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו
 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה
 30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש
 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם
 32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו
 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
 34 ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות
 35 ומן המשכילים ישלחו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד
 36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי

נחרצה נעשתח

³⁷ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל

³⁸ולאלה מעזים על כנו יכבד ולאלוה אשר לא ידעו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות

³⁹ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיה

⁴⁰ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר

⁴¹ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון

⁴²וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה

⁴³ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו

⁴⁴ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים

⁴⁵ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו

הפרק 12

בעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר

²ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם

³והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

⁴ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת

⁵וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר

⁶ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות

⁷ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה

⁸ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה

⁹ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ

¹⁰יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו

¹¹ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים

¹²אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה

¹³ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין